

Korkoncert i Kristkirken på Enghave Plads

Søndag den 28. marts 2004 kl. 20

Uropførelser (*) fra Vesterbro Komponistforening

Thomas Løbger (f. 1976): To digte af William Heinesen

Regn og Aftenhymne (2003)*

Thomas Løbger:

Der er ingenting i verden (2003)*

Kasper Nefer Olsen (f. 1960): To klaverstykker

Le Choucas (2003)*

Weberg (2003)*

Kasper Nefer Olsen: Orgelstykke

Et in Arcadia Ego (2004)*

Motetter og korsatser til kirkemusikalsk brug:

Peter Lindeman Jørgensen (f. 1969):

Gud, vær mig nådig (1992/2004)*

Gud er kærlighed (2001)*

Det levende brød (1998/2003)*

Christian Hildebrandt (f. 1967): To barokke salmer

Sanctus (2000/2004)*

Jeg vil mig Herren love (2002)*

Morten Poulsen (f. 1973): Motet til 3. s. e. påske

Nu brød den glæde ud (2002)*

Morten Hansen (f. 1957): 3 trinitatis salmer

Dybt hælder året i sin gang (2003)*

Herre, gør mit liv til bøn (2000)

O Jesus, morgenstjerne (2003)*

Thomas Hjort Jensen (f. 1973):

Ad Corinthios I (2003)

Morten Hansen: Motet for damekor

Memento verbi tui (2004)*

Morten Hansen:

Præludium og fuga for orgel (1992/2004)*

Morten Poulsen:

Havsliv (2003)*

Vær stille (2001/2004)*

Medvirkende: Ensemble Vest, dir. Søren Christian Vestergaard

Ørjan Horn Johansen, klaver og orgel

www.komvest.dk

Regn

William Heinesen 1924

I Disen Draabers milevide Fald og Høstregns endeløse dunkle Kald.

Det hæver sig i Natten som en Sang af Markens Stubbe, Skovens Levn af Løv, hvert Liv, der ængstes under Dødens Tvang, skal lytte lindet, før det bliver Støv.

Det vælder i det fjerne som et Svar saa vildt og bart, de visne Egns Ve, et Klagekor af Alt, der kom og var og ventede paa, hvad Liv og Død lod ske.

Hver Tone drukner tung i Mørkets Kar, og atter hænger Natten dyb og døv.

Aftenhymne ved havet

William Heinesen 1961

Om en stakket stund skal jeg aldrig se dig mere, almægtige hav!
Aldrig mere høre din harpe af tusindfoldige krystaltunger.

Aldrig mere smage den dybe sødme af tilblivelse i dit barske medusaskød skrige af skræk, huje af lykke, råbe mod solen gennem henrykte kaskader af iriserende skum!

O hav, der ånder majestætisk ubekymret i askelyset under jordskyggen!

Den afsindige gru i dit grønne brudekammer kunne aldrig kue din elskers attrå.

Han strøg dit hår og kærtegnede din pande, mens dine havkatte knasede nyudsprungne blåmuslinger mellem deres tænders kværnstene og dine lurende rokker gjorde sig skamløst tilgode med ellevildt legende unge medskabninger, der netop var begyndt at indsnuse livets under.

Han kyssede i angst din våde mund mens dine grådige hummere bekravlede hans druknende brødræs ansigter.

Han higede i vildskab mod mørket i dine pupiller den glemselens dybe hule bagom tiden hvor lygtefiskens ensomme tyvelampe lyser gennem fog af uophørligt dalende forgængelighed

Indtil han atter vaktet af din latter og mødte dit afroditesmil, det ubændige og evig troskyldige.

Der er ingenting i verden så stille som sne

melodi: Povl Hamburger 1937, tekst: Helge Rode 1896

Gud, vær mig nådig

GT 1931, af Salme 51, vv. 1-4, 9 og 14

Gud, vær mig nådig efter din miskundhed, udslet mine overtrædelser efter din store barmhjertighed, tvæt mig fuldkommen ren for min skyld og rens mig for min synd!

Rens mig for min synd med Ysop, tvæt mig hvidere end sne;

Gud, vær mig nådig efter din miskundhed, glæd mig igen med din frelse, giv mig til støtte en villig ånd!

Gud er kærlighed

Johannes 1. brev, kap. 4, v. 16b

Gud er kærlighed, og den, som bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham.

Det levende brød

Johannesevangeliet, kap. 6, v. 51

Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra Himmelen; om nogen spiser af det brød, han skal leve til evig tid. Og det brød, jeg vil give, er mit kød, til liv for verden.

Sanctus

tekst: DDS 415

Jeg vil mig Herren love

melodi: Nederlandske psalter 1540, tekst: DDS 64, v. 1, 3 og 7

Nu brød den glæde ud

K.L. Aastrup

Nu brød den glæde ud, som længe nok var bundet. Alt, som er født af Gud, har verden overvundet. Nu fandt det hjerte ro, som længe nok har sukket. Den sejr er barnets tro, af dåbens bad opdukket.

Nu hørtes støvets bøn, som selv sit mål ej kendte. Gud svared med sin Søn, som han i verden sendte. Nu blev os dagen god, og vendtes alt til både. Han kom med vand og blod, med livet af Guds nåde.

Nu blev vor verden skøn, nu er vor fremtid livet, det liv, som i Guds Søn med troen er os givet. Så skal et lovsangskor nu stige over grave, en tak for livets ord, for dåbs og nadvers gave.

Dybt hælder året i sin gang

tekst: DDS 732, v. 1 og 4

Herre, gør mit liv til bøn

tekst: DDS 588, v. 1, 2 og 4

O Jesus, morgenstjerne

tekst: DDS 525

Ad Corinthios I

Paulus 1. Kor. 13, vv. 4-7 og 13

Kjærligheden er langmodig, er velvillig; Kjærligheden bærer ikke Nid; Kjærligheden bruger ikke Fremfusenhed, opblæses ikke;

den gør intet Usømmeligt, søger ikke sit Eget, forbitres ikke og bærer ikke Nag; glæder sig ikke over Uretfærdighed, men glæder sig ved Sandhed;

fordrager Alt, troer Alt, haaber Alt, taaler Alt Saa bliver da Tro, Haab og Kjærlighed, disse tre; men størst iblandt disse er Kjærligheden.

Memento Verbi Tui

Dominica XX Post Pentecosten

Memento verbi tui servo tuo, Domine, in quo mihi spem dedisti: haec me consolata est in humilitate mea.

Oversættelse: Ps. 119, 49-50

Kom ordet til din tjener i hu, fordi du har ladet mig håbe. Det er min trøst i nød, at dit ord har holdt mig i live.

Havsliv

Terese Garnow

sandtäcket över mig sys av havsvinden
mina ögon färgar det och mjukheten tolkas av huden
snart omvandlar små barnhänder det till världens
vackraste slott

under tiden är det sommardag och en stund förflyter
medan himlen stiger brant ur havet

vilsna barfotatankar försvinner bland fjädermolnen
och skrina där ur meddelar fiskebåtens snara ankomst
ett slags svart kommer ur berget som är förbrant mot havet
för att grönska ryggsidan dignar av regnbågsfärg där ängen
när vintreglömska när himlen berättar kväll möter
saltnaken hud

två kroppar som förenas mellan yta och botten
där små liv tidigare kylts vattnet omsluter bjuder liv
skiftar i rosa när vågor i horisonten släcker solen

snart skall blixtrar väcka ljustet kroppar som kyles och
hettas ytan av vatten kroppars rörelse föder ringar, ringar
av evighet

djupet gömmer historier ur det förgångna framtiden nuet
nuet och livet är åskådare och inget annat finns i vatten av
evighet hav av liv.

Vær stille

Tove Ditlevsen

Vær stille. ganske stille, den sidste nat er nær,
snart slukker livets flamme sit feberhede skær.

Du greb om hele kloden, men den var alt for tung,
og mod dens styrke var du så værgeløs og ung.

Så slap du sky og ensom den altfor tunge vægt,
men de forrevne hænder blev aldrig siden lægt.

De hvide vinger slæbte i dybe gaders skarn,
din sjæl blev tung og tænksom som hos et svigtet barn.

Da løftede du hånden og viste dine sår,
barmhjertig kyssede døden dit flammelyse hår.

Så fuglesvag og spinkel, så barnlig og forskræmt
er du i denne time en drøm vi havde glemt.

Nu læger Dødens Engel din knuste barnetro.
Vær stille, ganske stille - et barn er lagt til ro.

Vesterbro Komponistforening

blev dannet i 1999 af tre unge komponister fra Københavns Vesterbro. Hensigten var at skabe et årligt uropførelsesprojekt for komponister med forkærlighed for kormusik, som skulle sprede liv og lyst til nyskabelser i korrepertoiret. De årlige uropførelsesprojekter baseres på et ensemble af sangere, samlet fra forskellige steder i det københavnske kormiljø, og ledes af skiftende dirigenter. Derved er projektet samtidig et mødested for sangere fra forskellige kor, og en mulighed for at arbejde med en ny dirigent. Dette for at skabe så meget åbenhed og nysgerrighed om projektet som muligt. Det meget korte og koncentrerede prøveforløb, hvori også komponisterne har mulighed for at deltage som sangere, giver projektet karakter af workshop, hvor mødet mellem komponist og musiker er med til at give en levende og gensidig inspiration til arbejdet med kormusik.

Foreningen tæller i dag 7 medlemmer, og for sjette gang præsenteres her et program bestående næsten udelukkende af helt nyskrevne satser. Dette års projekt har to temaer; et verdsligt og et liturgisk. Programmet er således bygget symmetrisk op omkring en samling af satser, som er skrevet direkte med henblik på fornyelse af kirkekorrepertoiret til højmessebrug. Disse satser omkranses af to orgelstykker, der i denne sammenhæng kan opfattes som det liturgiske præ- og postludium. Som indledning og afslutning på koncerten har vi placeret verdslige satser, som nærmer sig centrale elementer i nyere tids korlyrik på meget forskellig måde. Herunder en kort præsentation af komponisterne og musikken:

Thomas Løbger

bidrager med tre satser. De to første er frie kompositioner til tekster af William Heinesen, *Regn* fra 1924 og *Aftenhymne* fra 1961. Det komplekse tonesprog bruges på koloristisk vis til at dramatisere tekstforedraget, som herved får et både meget direkte og alligevel sart og drømmende udtryk. En modernistisk drøm om romantik. Den efterfølgende sats er Povl Hamburgers kendte højskolesang *Der er ingenting i verden så stille som sne* fra 1937 til tekst af Helge Rode fra 1896. Melodien er den samme, men udsættelsen udfordrer en anden klangverden, mørkere og alligevel sartere.

Kasper Nefer Olsen

deltager i år med tre instrumentalkompositioner:

Le Choucas, for klaver, 2003. En lille, populær sag, skrevet ud i det blå, og dediceret til den franske tegner LAX for det tilfælde at hans tegneseriedetektiv *Le Choucas* (= "Alliken") skulle gå hen og blive til en TV-serie!

Weberg, for klaver, 2003. I 80-året for Arnold Schönbergs introduktion af "tolvtonemusikken", fremføres her et lille lærestykke: den samme række af tolv toner, først som Schönbergs ene berømte elev Anton Webern kunne have komponeret dem, dvs så *spredt som muligt*; derefter som Schönbergs anden berømte elev Alban Berg kunne have forsøgt at *samle dem igen*, så det næsten kommer til at lyde som en god gammeldags tonal kadence. Og hvad kan vi så lære af det? At princippet om at komponere med alle tolv toner ikke giver noget svar på spørgsmålet: hvilken musikalsk form?

Et In Arcadia Ego, for orgel, 2004. Det er netop spørgsmålet om formen som har ført komponisten til at opfinde sit eget system - kaldet "Nefer-systemet", i mangel af bedre. Meget kort fortalt opereres der her med "rækker" i en ny betydning: ikke rækker af toner eller andet "materiale", men rækker af tid, dvs stadigt skiftende varigheder, som - idet et vilkårligt antal af sådanne rækker lægges "oven på" hinanden - definerer en (åben) form, hvori et hvilket som helst materiale kan "puttes ind". I dette tilfælde (systemet kan appliceres på mange forskellige måder: forfra og bagfra, langs linier eller diagonaler osv) indføres tre grupper af toner (for højre hånd, venstre hånd, og pedalerne) successivt, een af gangen. En slags "tema" fremstår: en enkelt tone gentages, men hver gang lidt længere, i de første takter, og denne figur genkender man, når venstrehånden indfører sin første tone et lille minuts tid senere. En vag reminiscens af orgellitteraturens klassiske fugaer. Men der hører genkendeligheden også op: "Nefer-systemet" forbliver først og fremmest tro mod det der måske var tolvtonemusikkens egentlige pointe: at det samme aldrig sker to gange. Som Schönberg udtrykte det i 1933: "I kunstmusikken har komponisten respekt for sit publikum. Han vil ikke risikere at fornærme det ved at gentage hvad man udmærket kan opfatte første gang, selv hvis det er noget nyt - for ikke at tale om hvis det er gammelt, udtjent stof".

Peter Lindeman Jørgensen

Som hos Thomas Løbger er også Peter Lindeman Jørgensens motetter tekstnære og præget af romantisk længsel. Stilen er dog en helt anden; i lange, blidt vuggende fraser, hvis indre logik er i slægt med renæssancemestrenes polyfone teknikker, udspiller sig en rytmisk leg, som gestikulerer sætningerne. *Gud, vær mig nådig* er fra Davids 51. salme i det Gamle Testamente, mens både *Gud er kærlighed* og *Det levende brød* er bygget på nytestamentlige tekster, fra henholdsvis Johannes' 1. brev og Johannesevangeliet. Alle tre motetter er skrevet direkte med henblik på anvendelse ved højmassen i kirken, og egner sig derfor både til korkvartet og stort kor.

Christian Hildebrandt

De følgende to salmemotetter til tekster fra den Danske Salmebog, er ligeledes rettet mod liturgisk brug. Den første kræver dog et større kor for at kunne realiseres. I begge satser indgår den kendte salmemelodi, idet den slynger sig mellem stemmerne på skift. Dette høres tydeligst i *Jeg vil mig Herren love*, som fremtræder som en traditionel barokudsættelse af salmen. I *Sanctus* (teksten er fra *Dig ske al ære, Herre Krist*, DDS 415) er den gamle melodi pakket ind i et mere komplekst polyfont væv, hvor formen også er forstørret ved at bryde melodiens enkelte fraser op og gøre dem langsommere; en teknik som var almindelig i renæssance- og barokmusikken.

Morten Poulsen

deltager med tre satser. Den første er en motet til 3. søndag efter påske til tekst af K.L. Aastrup. Lys, lethed og rolig flugt i de klassiske linier præger denne sats, som vil kunne udføres af de fleste almindelige kirkekor. Den musikalske stil er lyrisk og leder tanken hen på den nordiske korlyrik – et forfriskende moment i kirkekorrepertoiret, som ellers i høj grad er præget af fraseringen i den lutherske salmetype. Nordisk korlyrik er netop en god betegnelse for Morten Poulsens to øvrige bidrag til projektet, *Havsliv* og *Vær stille*, til tekster af henholdsvis Terese Garnow og Tove Ditlevsen, som danner koncertens afslutning.

Morten Hansen

dyrker i sine 3 *trinitatissalmer* moderne versioner af den traditionelle salmemotet. Form, melodik og klangbilleder i disse satser udfordrer den århundredgamle tradition, som også Christian Hildebrandts satser trækker på. Hos Morten Hansen er traditionen dog i højere grad udsat for en moderne optik, ligesom der heller ikke er anvendt stof fra de pågældende salmers traditionelle melodier. I *Memento Verbi tui* for damekor er vi i en helt anden boldgade. Tekst og melodistof stammer fra den katolske kirkes sangbog, *Graduale Romanum*. Er udgangspunktet således den gregorianske sang, fremstår kompositionen som en stort anlagt tour de force i modernistisk polyfoni, som placerer den i slægt med det 20. århundredes højt udviklede centraleuropæiske vokalmusik, som netop er rodfæstet i den katolske tradition. *Præludium og fuga* er til gengæld i liturgisk sammenhæng en pendant til de tre motetter; et bud på en moderne fortolkning af organistens postludium; den gamle tosatsede barokform er her smeltet sammen til en sats, hvor fugaen umærkeligt gror ud af præludiets temastof. Hermed forlader programmet den liturgiske afdeling.

Thomas Hjort Jensen

Foreningens syvende medlem har med sin motet *Ad Corinthios I* tonesat et udvalg af de berømte vers fra kapitel 13 af Paulus' 1. korinterbrev, også kendt som "Kærlighedens Højsang". Her er den umiddelbare klangskønhed sat i centrum, og satsen fortæller om kærlighedens egenskaber i blide vendinger og med evig sikker grund under fødderne. Uagtet at denne sats oprindeligt er skrevet som komponistens gave til sin brud og uropførtes ved parrets bryllup i januar 2004, vil den med sin tilgængelighed og sit iørefaldende tonesprog kunne være en lille perle som motet til en festgudstjeneste.

Koncerten er en gentagelse fra den tidligere koncert søndag den 21. marts i Jægersborg Kirke.

Konserterne optages, og der produceres en cd på grundlag af koncertoptagelserne. Cder fra tidligere projekter kan rekvireres ved henvendelse til foreningen. For yderligere oplysninger henvises til vores hjemmeside: www.komvest.dk